

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

Anul XII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 3.

Săptămâna de Educație și Rugăciune a Misionarilor Voluntari

12—19 Martie, 1932.

PROGRAM

Sabat, 12 Martie, înainte de masă.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „Chemarea Maestrului“.
4. Cântare și rugăciune de închidere.

Sabat, 12 Martie, după masă.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „Spiritul sau caracterul Maestrului“.
4. Rugăciuni de consacrare ale tineretului.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

Duminică, 13 Martie, seara.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.

3. Cuvântare: „Locșitorul Maestrului“.
4. Cântare și rugăciune de închidere.

Miercuri, 16 Martie, seara.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „Activitatea Maestrului“.
4. Rugăciuni de consacrare ale tineretului.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

Sabat, 19 Martie, 1932.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Cuvântare: „Rămânerea și creșterea în Maestrul nostru“.
4. Rugăciuni de consacrare ale tineretului.
5. Cântare și rugăciune de închidere.

Notă pentru predicatori, lucrători, presbiteri și diriginții „Misionarilor Voluntari“:

Conducerea lucrării noastre a consacrat săptămâna dela 12 până la 19 Martie tineretului, numind-o „Săptămâna de Educație și rugăciune a Misionarilor Voluntari“. Dacă scopul și ținta săptămânei acesteia este cunoscută în parte, știm însă că un mare număr dintre membrii noștri nu o cunosc așa de aproape și nici nu știu ce trebuie să facă în această săptămână. Acest fapt ne îndeamnă să dăm o scurtă explicare și îndrumare.

Noi știm cu toții că tineretul nostru trebuie salvat căci el va constitui corpul lucrătorilor și slujbaşilor Comunității, având de împlinit o parte însemnată în încheierea lucrării lui Dumnezeu pe acest pământ. Deasemenea știm că tineretul nostru este

expus ispitelor mari și numeroase în aceste zile ale sfârșitului, căci Satana tocmai pe ei vrea să-i câștige. Fiindcă lucrurile stau așa, trebuie să dăm tineretului nostru cea mai mare atențiune încercând să-l ajutăm cu sfatul și cu fapta, spre a trece prin criza tineretului și să rămână biruitor primind adevărul și consacrandu-se în serviciul lui Dumnezeu. Deasemenea trebuie să-l educăm și să-l formăm pentru chemarea sa cea înaltă și pentru lucrarea sa viitoare. Acesta este deci scopul și ținta principală a acestei săptămâni.

Cele două zile de Sabat din 12 și 19 Martie ar trebui să fie zile speciale de consacrare și de rugăciune pentru tineret. În scopul acesta, frații mai bătrâni ar trebui să se adune cu cei tineri atât în orele înainte de masă cât și în cele după masă, re-

zervate tineretului în aceste zile. La fel se poate aranja în acelaș scop o adunare Duminecă și Miercurea seara înaintea orelor publice.

Pe prima pagină gășiți programul acestor cinci adunări și mai jos urmează materialul ajutător pentru aducerea la îndeplinire a acestui program. Atât programul cât și materialul este numai o propunere și el poate fi lărgit și adaptat după necesitate. Persoanele cari vor conduce aceste adunări și vor avea să țină cuvântări, ar trebui alese și destinate chiar în Sabatul din 5 Martie, pentru ca să aibă timp spre a se pregăti în mod temeinic. Căutați pe Domnul în rugăciune, pentru ca aceste adunări să devină într-adevăr câștigătoare de suflete. Afară de aceea ar trebui să se pregătească cântări speciale pentru ca adunările să fie înălțătoare și atrăgătoare. Deasemenea ar trebui să se dea ocazie atât tinerilor cât și celor mai în vârstă să se roage și să spună experiențele lor, iar către acei cari încă nu s'au predat Domnului să se facă un apel călduros, ca să se decidă pentru Domnul.

Noi avem un mare număr de copii și tineri între noi ai căror părinți sau cel puțin ai căror tată sau mamă sunt în credință iar ei nu vin în adunările noastre și nici nu sunt legați de adunarea noastră. Am trebui să depunem toate stăruințele pentru ca să-i aducem în adunare și să-i legăm de lucrarea lui Dumnezeu, ca ei să se poată decide pentru adevăr.

P. H. Hermann.

Chemarea Maestrului

Studiul biblic

1. Solia Mântuitorului către Maria: Ioan 11, 28.
2. Răspunsul Mariei: Ioan 11, 29.
3. Exemplul Psalmistului: Ps. 119, 60.
4. Ce cere Domnul:
 - a) Inima: Prov. 23, 26.
 - b) Corpul și spiritul: Rom. 12, 1.
 - c) Slujire personală: Mat. 21, 28.
5. Chemarea care ni se adresează astăzi: 2 Cor. 6, 2; 1 Sam. 21, 9 ult. p.
6. Motive cari ne fac să ne grăbim: Fil. 4, 5 ult. p.; 2 Petr. 3, 8, 9; Ebr. 11, 37—39; Apoc. 22, 12.

STUDIUL MARTURIILOR.

„Dumnezeu dorește ca tinerii să se desvolte ca bărbați și femei serioase, să fie pregătiți pentru lucrarea Sa nobilă și să fie capabili de a purta răspunderi. Dumnezeu cheamă tinerii cu inimile necorupte, cari sunt tari, curajoși, și hotărâți să înfrunte cu bărbăție lupta ce le stă în față, ca prin aceasta să onoreze pe Dumnezeu și să fie o binecuvântare pentru omenire.

Voi să fiți bărbați cari umblă în umilință înaintea lui Dumnezeu și cari stau înaintea Lui în bărbăția pe care le-a dat-o Dumnezeu, liberi de necurățenie, de orice pângărire și de poftele cărnii, cari corup timpul nostru. Trebuie să fiți bărbați cari dispuneșc minciuna și păcatul și cari au curajul să fie credincioși și sinceri și să țină sus steagul stropit cu sângele Prințului Emanuel“. — „Messages to Young People“, pp. 21—25.

Note și ilustrațiuni.

Chemarea Maestrului înseamnă să-L cunoaștem și să-L înțelegem pentru a putea rămâne în strânsă legătură cu El. Moody a zis odată că: „Rugăciunea în ascuns este cea mai bună rugăciune. Ea este rugăciunea cea mai liberă de orice nesinceritate“. Gordon, un mare bărbat al rugăciunii a zis: „Trebuie să ajungi a fi singuratec, pentru ca să simți, că nu ești niciodată singur“. Rugăciunea în ascuns, asemănătoare cu rugăciunea Domnului Hristos este taina unei vieți asemănătoare vieții lui Hristos în public. Isus Hristos este cel în care Dumnezeu a îngmădit puterea Sa. A plăcut Tatălui ca în El să locuească toată plinătatea puterii Sale. Fiind deci toată puterea în El nu avem altceva de făcut în fiecare zi spre a ne aproviziona cu puterea de care avem nevoie în fiecare ceas.

Iubite tinere, Maestru te chiamă și te iubește cu iubirea Sa veșnică. Dar și lumea te cheamă, te ademeneste și te ispitește. Inșă nu te lăsa amăgit, ci opune-te ispititorului. Maestrul care te chiamă îți va da lucruri mai bune, decât ți-ai putea inchipui. Mai înalt decât s'ar putea înălța vreun cuget omeneșc este idealul Său pentru vieța ta. El este totdeauna gata să-ți dea putere, ca să poți urmă chemării Sale în toate amănuntele vieții. Orice tânăr creștin poate să caute legătura cu Dumnezeu oriunde s'ar afla el, și să primească puterea de a umbla pe urmele Maestrului Său. A răspunde la această chemare și a o urmă înseamnă o predare fără rezervă, o vieță a lepădării de sine, căci numai sacrificiul de sine și legea renunțării ne conduce la un adevărat succes, constituind norma vieții pe pământ cât și în cer. Vieța nu ne oferă un privilegiu mai mare decât acela de a se jertfi pe sine însuș pentru salvarea celor pierduți.

A auzi chemarea Maestrului, a o lua în seamă și a-i urmă este cel mai înalt privilegiu și cea mai mare ocaziune a vieții noastre. Și dacă auzi astăzi glasul său iubitor, gîngăș și rugător, nu vrei să răspunzi în această clipă când El îți șoptește: „Sunt aci și te chem — urmează-Mă“ cu cuvintele: „Da, Doamne, eu vreau să viu așa cum sunt și să-ți urmez oriunde Te-ai duce“.

Spiritul sau caracterul Maestrului

Studiul biblic

1. Iubirea: Ioan 15, 9.
2. Credincioșia: Apoc. 1, 5; Ebr. 2, 17.
3. Zelul: Ioan 2, 17; Luca 15, 3—7; Ioan 4, 34, 35.
4. Compătimirea: Ioan 11, 33—35; Marcu 3, 1—5; Luca 19, 5, 6.
5. Stăpânirea de sine: Luca 9, 51—56.
6. Răbdarea: Mat. 18, 23—27; Iacob 5, 7.
7. Stăruința: Mat. 24, 13.
8. Curajul: Mat. 23, 13—33.
9. Ascultarea: Rom. 5, 19; Ebr. 5, 8; Fil. 2, 8.

STUDIUL MARTURIILOR.

„Iubirea Sa este atât de largă, atât de adâncă, și atât de cuprinzătoare încât ea pătrunde pretutindeni. Ea scoate din puterea celui rău sărmanele suflete cari au fost înșelate prin amăgirile lui Sa-

tana și le aduce în cuprinsul influenței puterii celei dela tronul lui Dumnezeu, care este înconjurat de curcubeul făgăduinței“.

Dumnezeu „Se uită să vadă, cât din Spiritul lui Hristos nutrim noi și câtă asemănare cu El dăm pe față în activitatea noastră. El prețuește mai mult iubirea și credințioșia cu care lucrăm decât cantitatea lucrului făcut“. „*Parabolele Domnului Hristos*“, pp. 353. 368.

„Oamenii trebuie să audă solia mântuirii.... Suflete trebuie căutate, rugăciuni trebuie înălțate pentru ele și o lucrare depusă în favoarea lor. Rugăciunile noastre uniforme și fără viață trebuie transformate în cereri stăruitoare și serioase“. „*Sluj. Evangheliei*“, p. 127.

„Noi avem nevoie de mai multă compătimire creștină;... pentru suflete cari suferă și se luptă, cari sunt deseori învinse de greșeli, păcătuiind și iarăș căindu-se și cari sunt ispitite și se lasă ușor descurajate“. „*Pe urmele Marelui Medic*“, pp. 157. 158

„Cea mai înaltă dovadă despre noblețea sufletului la un creștin este stăpânirea de sine. Cel ce în mijlocul unei furtuni de insulte rămâne nemișcat face parte dintre eroii lui Dumnezeu... Din propria sa putere omul nu-și poate stăpâni spiritul și el dobândește numai prin Hristos stăpânirea de sine. Prin puterea lui Isus el poate să supună cugelele și cuvintele sale voinței lui Dumnezeu“. „*Mesages to Young People*“, pp. 134—136.

„Jubiții mei tineri, fiți zeloși și dovediți stăruință. „Incegeți-vă coapsele minții voastre“. Stați tari ca Daniel, care și-a propus în inima sa să rămână credincios lui Dumnezeu. Nu dezamăgiți pe părinții și prietenii voștri. Și încă un alt lucru să nu-L uitați. Nu dezamăgiți pe Acela care v'a iubit atât de mult încât Și-a dat viața ca să vă dea vouă posibilitatea să deveniți conlucrătorii Săi“. *Idem*, pag. 149.

„Noi trebuie să ne predăm lui Hristos ca să rămânem o viață în deplină ascultare de toate poruncile Sale. Tot ce suntem noi, toate talentele și calitățile noastre sunt ale Domnului și trebuie consacrate în serviciul Său. Dacă ne predăm astfel cu totul Lui, atunci Domnul împreună cu toate comorile cerului ni se dă nouă. Noi dobândim atunci mărgăritarul de mult preț“. „*Parabolele Domnului Hristos*“, pag. 105.

„Singurul drum sigur pe care putem apuca este acela de a ascultă de toate cerințele lui Dumnezeu, oricât ne-ar costa aceasta, căci toate sunt bazate pe iubirea și înțelepciunea Sa nemărginită“. „*Testimonies for the Church*“, Vol. V. p. 365.

Note și ilustrațiuni.

CREȘTINȚIOȘIE.

Un tânăr sârman olog trebuie să coasă hamuri de cai într'o încăpere îngustă și timp de 12 ore, în fiecare zi. El auzise că lucrul de toate zilele poate fi „inobilat“, însă el nu avea decât o slabă idee

despre ceace ar însemna lucrul acesta. Intr'o zi a văzut dela fereastra sa cum un cal ce se speriasc fugiă trăgând după el o trăsură în care se află o femeie și un copil. Un bărbat sări și apucând calul de frâu a fost târît de animal încă o bucată de drum. Frâu însă a fost destul de tare și calul fu oprit iar mama și copilul ei au fost salvați.

Deodată a venit în mintea sârmanului tânăr următoarele gânduri: „Presupunând cazul că frâu ar fi fost cusut în mod neglijent sau cu o ață slabă, atunci ar fi putut să se rupă și atât bărbatul cât și persoanele din trăsură ar fi putut fi rănite. Cum pot să știu eu, dacă nu s'a făcut cusătura chiar de către mine?“ Insuflețit de această idee el a cusut cu curaj mai departe, hotărîndu-se să facă în modul cel mai bun lucrarea sa modestă. Din acel timp el văzu în lucrarea sa o chemare mai înaltă, lucru ce-l va face oricine posedă spiritul Maestrului, căci viața Lui a dat valoare și vieții noastre.

CURAJ ȘI ASCULTARE.

Abraham Lincoln a dat o dovadă de curaj când, împotriva sfatului dat de congres, a adresat chemarea altor 500.000 de recruți. I s'a spus că aceasta va fi o piedică pentru ca el să fie ales din nou. Cu ochi plini de entuziasm el a răspuns: „Nu este necesar ca să fiu ales din nou, însă este necesar ca soldații depe front să fie întăriți cu 500.000 recruți, și eu îi voi încorpora. Dacă mă voi scufunda din cauza acestui fapt atunci o voi face ca și „Cumberland“, cu steag falfăitor“.

„VINO AZI!“

1. Fiind în rugă implorăm
Mila Tatălui din cer.

Ești în lipsă și necaz,
Vino frate azi acas'.

Cor: Vino azi, vino azi!

Vino la Isus chiar azi

Vino azi, vino azi!

Vino la Isus chiar azi!

2. O tu știi că ai greșit,
Sufletește-ești chinuit.

Nu-i nimic în tine bun,
Vino frate chiar acum! — Cor.

3. Ai plecat dela Isus,
Cât de rău și trist nespuz;

Nu-ți întoarce fața ta,
Azi primește mila Sa. — Cor.

4. Fiind în lume n'ai găsit
Pace'n al tău duh măhnit.

Vino frate la Hristos
Pace vei primi prisos. — Cor.

5. Vino la Isus Hristos,
Vino azi că e milos!

Ai credință zi cu zi,
Drumul bun îți va păzi. — Cor.

Trd. P. H. Hermann.

Cântarea aceasta să fie folosită în legătură cu apelul care se va face în orele de consacrare și astfel poate să fie cântată în mai multe rânduri, sau declamată, acolo unde nu se poate cânta. Ea va fi

Locțiitorul Maestrului

Studiul biblic

1. Făgăduința Spiritului Sfânt ca Locțiitorul Domnului Hristos pe acest pământ: Ioan 14, 16—26; 20, 22; Luca 11, 13.

2. Caracteristicile Spiritului Sfânt: Ebr. 9, 14; Ps. 139, 7—10.

3. Cunoașterea Spiritului: 1 Cor. 2, 10.

4. Activitatea Spiritului: 2 Petru 1, 21; Luca 2, 26—30; Ioan 16, 7, 8; Rom. 5, 5; 14, 17.

5. Născut din spirit. Ioan 3, 5.

6. Spiritul Sfânt ca învățător și conducător. Ioan 16, 13; 1 Cor. 2, 13.

7. Spiritul Sfânt ajută slăbiciunii noastre: Rom. 8, 26.

8. El ne dă putere să devenim martori: Fapt. 1, 8; Luca 12, 12.

9. El aduce cu sine o schimbare în viața celor care se predau Domnului. 2 Cor. 3, 18.

10. Nu întristați Spiritul Sfânt. Ef. 4, 30.

Ce este păcatul împotriva Spiritului Sfânt? „Cel mai des păcat împotriva Spiritului Sfânt constă în refuzul neinduplecat și disprețuitor al invitației divine la pocăință. Fiecare pas în lepădarea Mântuitorului, este un pas în lepădarea mântuirii și în păcătuirea împotriva Spiritului Sfânt“. *„The Desire of Ages“*, p. 324.

STUDIUL MARTURIILOR.

„Niciodată omenirea nu poate să ajungă la cunoașterea lucrurilor de bine prin propria ei putere. Numai Spiritul poate să ne descopere adâncimile dumnezeirii pe care n'a văzut-o nici un ochiu și n'a auzit-o nici o ureche“. *„The Desire of Ages“*, cap. 45.

„Acelaș Spirit care a fost trimis în locul lui Hristos spre a fi învățătorul primilor săi conlucrători, va fi și învățătorul conlucrătorilor lui Hristos din zilele noastre“. *„Educația“*, p. 97.

„Învățăturile Domnului Hristos trebuie mai întâi imprimare în memoria noastră, pentru ca Spiritul lui Dumnezeu să le poată aduce în amintirea noastră când vom fi în timpuri de primejdie“. *„Marea Luptă“*, pag. 682.

„Nu e de ajuns a ne ruga numai în numele lui Hristos, ci sub inspirația Spiritului Sfânt. Aceasta se înțelege din cuvintele că Spiritul „mijlocește pentru noi cu suspinuri negrăite“. La asemenea rugăciuni dorește Dumnezeu să răspundă“. *„Parabolele Domnului Hristos“*, p. 135.

Note și ilustrațiuni.

Locțiitorul Domnului Hristos pe acest pământ este singurul stăpânitor, și deaceia El nu va ședeă cu un idol pe tron. In această privință mulți gresesc și dorința arzătoare de a fi plini de spirit sfânt nu ajunge să fie împlinită. Ei păstrează în inima lor

un idol, cultivă un păcat favorizat, sunt supuși unui vițiu și apoi roagă pe Spiritul Sfânt ca El să se așeze pe tronul inimelor lor alături de aceste lucruri necurate.

Cât de mare este disprețul acesta de a presupune că Spiritul sfânt ar putea să facă un asemenea lucru! El cere un templu curat, și nu o locuință a necurăteniei și a păcatului în care domnește egoismul, mândria și poftele cărnii. Numai o inimă curată va fi umplută de Spirit. Cugete josnice trebuie stărpite și inchipuirii necurate trebuie înlăturate. In toată activitatea și lucrarea noastră Dumnezeu trebuie să fie punctul central. Chiar dacă trupul rămâne acelaș, totuș spiritul trebuie să fie transformat după chipul Domnului Hristos. In scurt: Necurătenia păcatului trebuie îndepărtată și vasul trebuie curățit dacă vrem ca Maestrul să-l întrebuințeze în serviciul Său.

Fapte însemnate, cari au fost de mare valoare pentru lucrarea lui Dumnezeu au fost săvârșite numai de cei cari posedau Spiritul Sfânt. In slăbiciunea lor ei au devenit tari. Nehotăririle lor dispărușeră și stăruitori trecuseră prin lipsuri, învinuiri, și prigoniri. Fiindcă au fost destoinici în luptă, au pus pe fugă armata vrăjmașului. Ei au ieșit biruitori și au biruit. Dumnezeu s'a folosit de ei și Evanghelia a triumfat.

Nu vrem să mergem și noi în cămăruța noastră și înclinușă după noi să așteptăm înaintea tronului lui Dumnezeu botezul făgăduit al spiritului, pentru ca să putem luptă și lucră împotriva puterilor întunecului, nu în propria noastră putere „ci într'o dovadă dată de Duhul și de putere“? 1 Cor. 2, 4.

Scafandrierul care caută după mărgăritare poate să trăească pe fundul oceanului numai prin aerul curat pe care-l primește de sus: viața sa depinde în întregime de acest aer. După cum este scafandrierul în adâncimea oceanului așa suntem noi aici pe pământ, spre a adună, mărgăritare pentru coroana Maestrului nostru. Pentru ca să putem face lucrul acesta să primim hrană dela izvorul dător de viață.

Activitatea Maestrului

Studiul biblic

1. Hristos face eforturi individuale pentru suflute:

a) Nicodem: Ioan 3, 1—21.

b) Samariteanca: Ioan 4, 1—30.

c) Orbul Bartimeu: Marcu 10, 46—52.

d) Tânărul bogat: Mat. 19, 16—22.

e) Slăbănogul dela scaldătoarea Betesda: Ioan 5, 1—9.

f) Petru, păcătoșul care s'a căit: Ioan 21, 15—17.

2. Planul Domnului Hristos pentru urmașii Săi: Ioan 20, 21; Mat. 4, 19; 2 Cor. 5, 20.

3. Pilda primilor ucenici: Ioan 1, 35—45.

4. Fiecare creștin la lucru pentru Maestrul Său: Marcu 13, 34; 5, 19.

5. Ținta lucrării: Iacob 5, 20; 1 Cor. 9, 22.

6. Puterea de a putea câștiga suflete: 2 Cor. 5, 14.

7. Plata câștigătorului de suflete: Gal. 6, 9; Ps. 126, 6; Dan. 12, 3.

STUDIUL MARTURIILOR.

„Advenștiții de Ziua Șaptea au fost puși într'un

sens deosebit ca păzitorii și purtătorii de lumină pentru această lume. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare adresată unei lumi care se va pierde în curând. Lor le răsare lumină minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost încredințată o lucrare de cea mai mare solemnitate, și anume vestirea solilor ingerului întâiu, al doilea și al treilea. Nu există o altă lucrare de o însemnătate atât de mare, deaceia ei nici nu trebuie să îngăduie ca altceva să ocupe atențiunea lor". „Mărturii pentru Comunitate“ Vol. 2. p. 29.

„Dacă fiecare membru al Comunității ar fi un misionar viu, atunci Evanghelia s'ar vesti cu o mare iuțeală în toate țările, la toate popoarele, limbile și națiunile“. *Idem*, p. 58.

Note și ilustrațiuni.

În lucrarea câștigării de suflete avem nevoie de răbdare și stăruință. Nu trebuie numai să începem, ci să continuăm lucrarea și să o facem în mod stăruitor. Cei ce seamănă cu lacrimi vor cereră cu bucurie. Însă adu-ți aminte că un suflet nu poate fi câștigat pentru Hristos, numai cu zel și înțelepciune. Numai Hristos și spiritul lui Dumnezeu pot să săvârșească această minune a schimbării în viața unui om. Deaceia predarea desăvârșită în mâinile lui Dumnezeu, este prima necesitate pentru un câștigător de suflete.

Câștigătorii de suflete sunt de trebuință chiar în cămin, însă este un lucru de mirat că tocmai aici ne vine așa de greu să începem, sau cel puțin Satana face ca lucrurile să pară așa. În orice caz câștigătorul de suflete care are succes în căminul său va avea succes și în alte locuri, iar cel ce neglijează câmpul din imediata sa apropiere nu va găsi nici lucrarea câștigării de suflete mai ușoară în părți mai îndepărtate. Următorul lucru ni se spune despre un tânăr care a rugat pe un predicator să-i dea un sfat cu privire la împlinirea acestei chemări sfinte.

„Eu cred“, a zis el predicatorului, „că așa face o bună lucrare în câștigarea de suflete dacă m'ar trimite într'un câmp misionar“.

„Unde loucești?“, a întrebat predicatorul.

„Aici în oraș“, a răspuns el.

„Stai acasă la ai tăi?“

„Da, sora mea face menajul pentru tatăl meu și pentru mine“.

„Este tatăl tău un creștin?“

„Nu știu, însă nu cred lucrul acesta“.

„Cum stau lucrurile cu sora ta, este ea o creștină?“

„Nu pot să o spun, însă nu cred lucrul acesta“.

„Nu crezi oare“, a fost răspunsul predicatorului, „că ar fi mai bine să încerci a aduce la Hristos mai întâiu pe tatăl tău și pe sora ta. Înainte de a pleca în lume spre a câștiga pe alții? Tu treci cu vederea câmpul cel mai bun și pe promițător, care este în cea mai mare apropiere de tine“.

„Creștinul indiferent nu este niciodată un câștigător de suflete. El nu poate fi. Această însărcinare îi pare lui prea mare și prea anevoioasă. Noi trebuie să facem lucrul acesta *cu toată inima*. Trebuie să ne consumăm într'adevăr, ducând grija celor pierduți. A ne consuma este într'adevăr expresia cea mai potrivită. Toate celelalte lucruri trebuie să le privim ca mai neînsemnate pentru ca să facă loc câștigării de suflete. Dorința de a câștiga suflete trebuie să devină o patimă, dacă însă nu a devenit încă, atunci străduiți-vă ca să se întâmple așa.“

Rămânerea și creșterea în Maestrul nostru

Studiul biblic

1. Vieța adevăratului creștin este caracterizată printr'o creștere neconținută: 2 Petru 3, 18; Ef. 4, 13—15; 2 Petru 1, 5—8.

2. Izvoarele creșterii: Fapt. 20, 32; 1 Petru 2, 1, 2; Mat. 4, 4; Rom. 1, 16.

3. Adevărata pâine. Ioan 6, 35. 48—51.

4. Adevărata taină a creșterii: Col. 1, 27 ult. p. Gal. 2, 20; Ef. 1; Ioan 15, 4.

5. Prin rămânerea în Hristos omul cel vechiu din noi ajunge să fie schimbat: 2 Cor. 5, 17; Ioan 5, 24.

6. Prin creșterea și rămânerea în El aducem roade: Ioan 15, 5;

7. Răsplata pentru rămânerea în Maestrul nostru: Col 3, 3, 4; 1 Ioan 2, 28.

STUDIUL MARTURIILOR.

„Încolțirea seminței însemnează începutul vieții spirituale, iar dezvoltarea plantei este o frumoasă comparație cu creșterea unei vieți creștine. După cum cu natura așa este și cu harul: nu poate exista viață fără de creștere. O plantă trebuie ori să crească, ori să moară. Dezvoltarea vieții creștine ca și aceea a unei plante, are loc în tăcere și cu nepuțință de văzut, dar continuu și regulat. Vieța noastră poate să fie desăvârșită în tot cursul dezvoltării sale; totuși dacă se împlinește cu noi planul lui Dumnezeu, în viața noastră va fi un progres continuu. Sfințirea este lucrarea unei vieți întregi. În măsura în care se îmulțesc ocaziile oferite nouă, în aceeași măsură cresc și experiențele, iar cunoștința se îmulțește. Noi ajungem a fi destoinici de a duce răspunderile, și deplina noastră dezvoltare este proporțională cu privilegiile ce le avem.“

„Planta crește prin absorbirea diferitelor substanțe pe cari Dumnezeu i le-a prevăzut pentru întreținerea vieții ei. Ea își întinde rădăcinile în pământ. Ea se adapă cu lumina soarelui, cu rouă și cu ploaie, și absoarbe și din aer substanțele dătătoare de viață. Tot astfel și un creștin trebuie să crească servindu-se de mijloacele puse în acest scop de către Dumnezeu. Simțind nimicnicia noastră, noi trebuie să folosim orice ocazie, spre a câștiga noi experiențe. După cum planta își prinde rădăcinile în pământ, tot astfel și noi trebuie să ne înrădăcinăm adânc în Hristos. După cum planta primește razele soarelui, roua, și ploaia, tot astfel și noi să deschidem inimile noastre pentru a primi Spiritul Sfânt. Această lucrare, nu se va face nici prin putere nici prin tărie ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor“.

„Hristos dorește, ca chipul Său să se reproducă în inima oamenilor; și acest lucru El vrea să-l facă prin cei cari cred în El. Tinta vieții de creștin este de a aduce roade, și aceasta înseamnă reproducerea caracterului lui Hristos în viața credinciosului, și prin el să fie apoi produs în alte vieți.“

„Planta nici nu încolțește, nici nu crește și nici nu aduce rod pentru ea însăși, ci, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă“. Tot astfel nimeni nu trebuie să trăească numai pentru sine. Creștinul în lume este un reprezentant al lui Hristos, spre a lucra la mântuirea sufletelor.“

„Nu poate să existe creștere și rodire în viața celui ce se ocupă numai de sine. Dacă voi ați pri-

miș pe Hristos, ca Mântuitor al vostru personal, trebuie să uitați de voi înșivă și să vă străduiți de a ajuta la fericirea altora. Vorbii despre iubirea lui Hristos, și povestiți toată bunătatea Sa. Impliniți-vă toate datoriile ce vi se înfățișează. Să aveți în inimă povara pentru mântuirea sufletelor, și faceți tot ce vă este cu putință în vederea mântuirii acelor cari se pierd. In aceeași măsură, în care veți primi Spiritul lui Hristos, adică Spiritul iubirii neegoiste și al ostentării de a munci pentru alții, veți și crește și veți aduce roade. Darurile Spiritului vor ajunge la desăvârșire în caracterul vostru. Credința voastră va crește, convingerile vi se vor întări, iar iubirea voastră se va desăvârși. Voi veți da pe față din ce în ce mai bine chipul lui Hristos prin tot ce este sfânt, nobil și plăcut.

„Privilegiul unui creștin nu constă numai în a aștepta revenirea Domnului Isus Hristos, ci și a grăbi acest eveniment. Dacă toți cei cari mărturisesc Numele Său, ar aduce roade spre mărirea Sa, cu ce repeziune ar fi însămânțată lumea întreagă cu sămânța Evangheliei! In curând marele seceriș final va fi copt, și Domnul Isus va veni, spre a strânge grăul prețios“. *„Parabolele Domnului Hristos“*, pp. 60—62.

Note și ilustrațiuni.

Aceasta este ultima adunare în săptămâna tineretului din anul acesta. Adresați o chemare serioasă la o predare desăvârșită față de Dumnezeu nu numai tineretului, ci și părinților, tuturor membrilor Comunității, și vizitatorilor. Purtați grija ca rodul seminței semănată în timpul acestei săptămâni să fie strâns acuma. Continuați lucrarea începută. Vizitați pe toți cari au nevoie de îndrumări și ajutor și nu neglijați nici o străduință care ar servi să aducă tineretul la Hristos, pentru ca săptămâna tineretului să poată fi privită ca o întreprindere pentru câștigarea de suflete în mod personal.

„Dacă tu iubite credincios vrei să rămâi într'adevăr și pe deplin în Hristos, atunci pregătește-te să te desparți pentru totdeauna de propriul tău eu, și nu permite să aibă vreo influență asupra vieții tale nici cel puțin pentru o singură clipă. Dacă ești gata să te liberezi cu totul de eul tău și să îngădui lui Isus Hristos să ia în tine viața, conducând toată cugetarea ta, toate sentimentele și faptele tale, atât în privința materială cât și în cea spirituală, El este gata să îplinească această misiune. In sensul cel mai adevărat și mai deplin, pe care îl poate avea cuvântul de viață, El va deveni viața ta, și în fiecare din numeroasele lucruri ale vieții zilnice chiar și la cele mai neînsemnate, se va vedea interesul și influența Sa. Pentru a putea face lucrul acesta El cere numai un lucru: liberează-te de eul tău, și de viața lui, rămâi în Hristos și pe drumul arătat nouă de El, și Hristos va deveni viața ta. Puterea prezenței Sale sfinte va izgoni viața cea veche din tine“. *„Abide in Christ“*.

Săptămâna Misionarilor Voluntari

In armonie cu planul din anii trecuți s'a aranjat la ședințele de iarnă ale comitetului Diviziunii ca din nou și în acest an să avem o săptămână a Misionarilor Voluntari. Zilele în cari se fac eforturi speciale pentru tineretul nostru sunt dela 12 până la

19 Martie. In timpul ședințelor de iarnă s'a luat o hotărîre ca să rugăm pe toți lucrătorii și slujbașii Comunităților să facă eforturi serioase și viguroase pentru instruirea tineretului în întreita solie adventă, și să-i încurajeze în directive de studii și activitate ca astfel să-i prepare pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Deasemenea s'a luat o altă hotărîre ca să apelăm la tinerii noștrii de a lua parte cu un entuziasm nou, în studierea Trajei Dimineții, anul biblic, și planul „Standart of Attainment“ și astfel să ia parte tot mai mult la toate activitățile misionare ale Comunității.

Anul 1932 este un an special în Istoria Mișcării Misionarilor Voluntari. In anul 1907 a avut loc organizarea Departamentului Misionarilor Voluntari, în Gland, Elveția, de către Conferința Generală. Așa dar în acest an sărbătorim aniversarea de 25 ani ai existenței acestui departament. Noi sperăm că tinerii noștrii vor face din acest an într'adevăr un an jubiliar, un an în care să fie câștigați mai mulți tineri pentru adevăr, decât oricând mai înainte, de către tinerii Misionari Voluntari; un an în care tinerii noștrii înșiși să se prindă mult mai puternic de Dumnezeu și de solia adventă, cea binecuvântată.

Tinerii noștri sunt rugați ca în acest an jubiliar, să facă eforturi deosebite cu privire la misiuni. Despre aceasta s'a amintit deja și cu altă ocazie, însă și de această dată, în săptămâna Misionarilor Voluntari, dorim să atragem din nou atenția Dvs, asupra acestui lucru. Tinerii din toată Diviziunea noastră țințesc și se străduesc ca să colecteze 330.000 lei pentru salariile misionarilor. Acest plan este deja introdus în unele câmpuri, și unele cercuri ale tinerilor lucrează cu entuziasm pentru ca să colecteze partea care li se cuvine din acest fond.

Comitetul de iarnă al Diviziunii a aranjat ca în Sabatul cel din urmă al săptămânii Misionarilor Voluntari să se facă o colectă, pentru fondul acesta. Acum, planul este ca ora serviciului divin de dimineață în Sabatul 12 Martie să fie devotată pentru tineret, după serviciu urmează ca să fie adunată această colectă și de sigur că fiecare membru al Comunității este invitat ca să dea un dar pentru acest scop nobil. Credem că membrii mai în vârstă ai Comunităților se vor simți fericii să ajute mână dela mână la responsabilitatea care este pusă asupra tinerilor noștrii. Când acești bani sunt trimiși de cassierul Comunității la Conferința trebuie să se specifice că acești bani sunt pentru „Fondul tineretului pentru salariile misionarilor“.

Noi avem o armată de aproape 6.000 de tineri în Diviziunea noastră. Este o armată nobilă și activă, una care are nevoie de toată încurajarea și ajutorul pe care noi li-l putem da. Este rugăciunea noastră sinceră ca această săptămână a Misionarilor Voluntari să se dovedească într'adevăr o binecuvântare pentru tineretul nostru și pentru fiecare Comunitate unde se află un grup din acești soldați credincioși ai Prințului Emanuel.

Steen Rasmussen.

O mărturie pentru adevărul lui Dumnezeu

De mai mult timp știm, că în ultimele zile ale mișcării advente ni se vor oferi ocazii deosebite de a da mărturie pentru Dumnezeu. În cartea „Vieța lui Isus“ cetim la pag. 354: „Slujitorii Domnului Hristos vor fi aduși înaintea bărbaților mari ai acestei lumi, cari de altfel n'ar fi auzit niciodată Evanghelia“. Iar în altă parte stă scris: „Lucrarea, pe care Comunitatea o neglijase să o facă în timpul păcii și al prosperității, va fi nevoie să o facă într'o criză grozavă, sub împrejurări foarte descurajatoare și nefavorabile.... Membrii Comunității vor trece personal printr'o încercare, spre a se dovedi, dacă vor rămâne credincioși. Ei vor ajunge în situațiuni, când vor fi nevoiți să dea mărturie pentru adevăr. Dela mulți se va cere, ca să vorbească înaintea curților și tribunalelor“. „Testimonies“, Vol. V, pag. 463.

De sigur, am ajuns într'un timp al crizei mondiale tocmai în acest timp ne-a fost dat nouă ca popor o astfel de ocaziune, să dăm mărturie pentru adevărul Sabatului, cum n'am avut-o niciodată mai înainte. Mă refer la mărturia, care a fost dată înaintea reprezentanților ai celor peste 40 de state, cari s'au întrunit în zilele de 12—19 Octombrie 1931 la Geneva, în Conferința Internațională a Reformei Calendarului.

Liga Națiunilor rugase Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, să trimeată un reprezentant din partea ei, care să apere interesele noastre, cari stau în legătură cu Reforma Calendarului. Comitetul Conferinței Generale numise tot pe fr. A. S. Maxwell, ca reprezentantul nostru, căci el mai vorbise în numele Denominațiunii noastre și cu ocazia ședințelor pregătitoare din luna Iunie 1931. Afară de aceea, Comitetul a hotărât, ca și frații C. S. Longacre, Dr. J. Nussbaum și A. Vollmer să plece la Geneva pentru a se consfătui împreună cu fr. Maxwell. Diviziunea noastră europeană de Sud alesese pe fr. Steen Rasmussen și pe mine, ca să luăm parte la aceste ședințe din Geneva, și ajunși acolo am constatat, că și alți trei frați din partea Diviziunii europene de Nord sosiseră aici. Mai venise și fr. R. A. Anderson din Australia, spre a reprezenta Diviziunea sa. Fr. P. P. Paulini, din partea Uniunii elvețiene, și fr. J. I. Robinson, Secretarul Departamentului pentru Libertatea Cultului din Diviziunea africană, sosiseră deasemenea la Geneva. Așa dar am fost doisprezece frați, ca reprezentanți ai Denominațiunii noastre.

Este potrivit a se arăta, cum a ajuns să se formeze această Conferință Internațională la Geneva. Încă înainte de războiu există o mișcare destul de considerabilă, care tindea să aducă o reformă pentru Calendarul gregorian cu lunile sale neegale și cu sărbătorile sale nefixe. Din anul 1900 până la 1914 s'au ocupat patru Congrese cu Reforma Calendaru-

lui. După războiu Uniunea Internațională Astronomică a ținut în anul 1919 un congres, formând un comitet special sub președinția Cardinalului Mercier, care avea să examineze în mod amănunțit chestiunea Calendarului.

Liga Națiunilor s'a ocupat abia atunci cu Reforma Calendarului, când Comitetul său pentru Comunicațiune și Tranzit a luat această chestiune în deliberare. Șocotindu-se că a venit timpul pentru o procedare internațională, Liga Națiunilor a pus chestiunea Reformei Calendarului pe programul ei spre a fi rezolvită în timpul ședințelor Comitetului de Comunicațiune și Tranzit, care avea să aibă loc în cursul lunei Octombrie 1931. Pentru lucrările preparatoare s'a ales un Comitet, care avea să pregătească toate problemele ce urmau să fie discutate. Acest Comitet de pregătire avea să aibă ședințe dela 8 până la 13 Iunie 1931. La această ședință au luat parte și frații noștri A. S. Maxwell și L. H. Christian, cărora li s'a dat ocazie să exprime protestul lor împotriva unei reforme, prin care s'ar introduce zile zero.

Conform hotărârii Consiliului Ligii Națiunilor a fost admis ca Denominațiunile religioase, cari se interesează pentru această chestiune, să poată fi reprezentate la Conferința Internațională cu ocazia Conferinței. De acest drept s'a folosit numai Biserica Anglicană, Iudeii și Adventiștii de Ziua a Șaptea. Papa a trimis o scrisoare, în care a refuzat să trimeată un reprezentant, motivând prin aceea că o asemenea chestiune trebuie să o rezolve el personal. Această scrisoare, care a fost multiplicată și înmănată delegaților diferitelor guverne, a făcut o impresie deosebită, mai ales asupra reprezentanților țărilor romano-catolice.

Ședința de deschidere din 12 Octombrie a fost hotărâtă pentru organizarea Conferinței. S'a hotărât ca mai întâiu să se dea cuvântul reprezentanților bisericești și ai altor organizațiuni. Vorbitorul al patrulea a fost fr. A. S. Maxwell, reprezentantul Conferinței Generale. Dumnezeu ascultase rugăciunile noastre și delegații prezenți au ascultat plini de interes cuvântarea ținută de el. Numai cel ce a fost de față își poate da seamă de puterea protestului său. Raportul despre expunerea sa din protocolul ședinței este foarte scurt. Noi îl redăm în cele ce urmează: „Domnul A. S. Maxwell (din partea Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea) a mulțumit mai întâiu, că Adventiștii de Ziua a Șaptea au primit pentru a doua oară posibilitatea de a lua poziție față de Reforma Calendarului. El a arătat, că punctul de vedere al acestei Denominațiuni, care reprezintă un milion de suflete, răspândite peste tot pământul, nu s'a schimbat de când s'a ținut

ședința Comitetului preparator în luna Iunie. Din cauza simplității credinței lor ei se văd siliți să protesteze împotriva introducerii unui calendar cu zile zero, fiindcă ei cred, că Sabatul este ziua de odihnă, rânduită de Dumnezeu. Din cauza aceasta ei nu pot admite niciodată, ca reformiștii calendarului sau vreoa altă corporație legiuitoare, chiar dacă ar fi Liga Națiunilor, să-și asume puterea sau dreptul, de a întrerupe succesiunea naturală a zilelor de Sabat, rânduită după planul lui Dumnezeu. El a amintit apoi greutățile și încurcătura ce s'ar ivi în urma unei asemenea schimbări în câmpurile misionare. Incercarea proiectată de a se opune Legii lui Dumnezeu înseamnă amenințarea religiei și prin urmare a civilizațiunii însăș. El anunșase în Iunie că Bisericele evanghelice vor protesta, dacă își vor da seama, ce ar fi în joc. Acum, după patru luni, această precizare s'a realizat. Adventiștii de Ziua a Șaptea prețuesc și stimează Liga Națiunilor și roagă pe bunul Dumnezeu ca El să binecuvinteze lucrarea acestuia și din cauza aceasta ei sunt plini de încredere, că cei adunați vor hotări, ca proiectele pentru o reformă a calendarului să fie înmormântate pentru todeauna“.

Canada nefiind reprezentată la această Conferință, fr. R. A. Anderson a primit permisiunea, să exprime protestul Adventiștilor din Australia, un drept care se cuveniă reprezentantului Canadei. Fr. C. S. Longacre a vorbit în numele Asociațiunii Internaționale pentru apărarea libertății cultului și a conștiinței, prezentând un act de protest, care purtă semnătura a aproape o jumătate de milion de oameni din diferite țări ale lumii.

Marți dimineața delegații guvernelor și experții s'au ocupat cu chestiunea fixării Paștilor. S'a putut constată o puternică tendință în favoarea acestei chestiuni, astfel încât rezolvirea ei n'a provocat prea multe desbateri. Abia după masa acestei zile, când Conferința a început discuția Reformei Calendarului, lucrurile au început să devină interesante. Următoarele trei puncte au fost tratate:

- 1) Dezavantajele Calendarului existent;
- 2) Propunerile pentru Reforma Calendarului, și
- 3) Posibilitatea imediatei intrări în vigoare a Reformei.

Noi ascultătorii eram odată încurajați, altă dată însă îngrijorați, după mersul desbaterilor, cari odată erau defavorabile, iar altă dată favorabile unei reforme cu zile zero. La terminarea discuțiunilor privitoare la avantajele unui calendar cu zile zero, comitetul a hotărât ca un reprezentant al Adventiștilor de Ziua a Șaptea să poată lua cuvântul în urma diferitelor observațiuni, cari se făceau din partea delegaților. Aceasta a dat fratelui Dr. J. Nussbaum ocazia să protesteze din nou împotriva introducerii unui calendar cu zile zero. În cele ce urmează redau un rezumat scurt din cuvântarea sa, așa după

cum a fost trecută în protocolul ședințelor: „Dr. Nussbaum a arătat — ca răspuns la replica Dr. Marvin, că ar mai fi existat odată o zi zero în éra creștină, și anume atunci când s'a trecut dela păzirea Sâmbetei la păzirea Duminecii, prin care fapt a rezultat o săptămână de opt zile — că Abatele Fleury a explicat în cartea sa „Histoire Ecclésiastique“ cum s'a făcut această schimbare. Ea nu a fost rânduită prin lege, ci această trecere s'a produs pe nesimțite în cursul secolelor. Un oare care timp existau oameni cari păziau amândouă zilele. În orice caz această schimbare s'a făcut absolut liber. Domnul J. Baldwin observase foarte bine că afară de industrie și comerț există încă și alte lucruri. Unul din acestea este conștiința. Dacă s'ar schimbă calendarul, atunci ar exista o minoritate puternică în întreaga omenire, care nu se compune numai din Iudei și Adventiști ci și din alte denominațiuni, a cărei conștiință nu va permite să accepte această schimbare care li se impune din afară. Atât el cât și părinții săi au avut de suferit mari greutăți din cauza convingerii lor religioase, între altele de exemplu dificultăți în legătură cu frecventarea școlii în zilele de Sâmbătă. S'a spus pe nedrept că Biblia zice numai că oamenii să se odihnească într'una din cele șapte zile. Biblia spune dimpotrivă că oamenii să păzească ziua Sabatului care a fost rânduită chiar de Dumnezeu. Lunile sunt măsurate prin lună și anul prin soare dar săptămâna a fost creată de Dumnezeu. A impune o zi zero acelora cari ridică din cauza conștiinții lor un protest împotriva acestui lucru se aseamănă cu faptul când ar vrea cineva să oblige pe un mahomedan să mănânce carne de porc. Dacă s'ar putea aduce dovada minorității că ea nu are dreptate atunci lucrurile ar sta altfel, dar câtă vreme minoritatea nu poate fi convinsă despre acest lucru ar însemna numai prigoană pentru ea de a o sili să recunoască o reformă de calendar cu zile zero și aceasta cu atât mai mult cu cât această reformă ar deveni o reformă mondială, astfel încât minoritatea nici n'ar mai avea posibilitatea să-și caute refugiu într'o altă țară. Prigonirea și neliniștirea conștiinții, fără îndoială nu se pot uni cu idealurile decedatului președinte Wilson și cu ale Ligii Națiunilor“.

În discuția care a urmat apoi cu privire la avantajile unui calendar cu treisprezece sau unui calendar cu 12 luni mulți dintre delegați au folosit ocazia să zică un cuvânt în favoarea libertății credinții și a conștiinții. Chiar unii dintre delegații cari au luat apărarea unui calendar reformat cu 13 sau 12 luni păreau că înțeleg ce ar însemna reforma lor dacă s'ar realiză. Unii au încercat să arate lucrurile ca neînsemnate afirmând că temerile minorității ar fi exagerate. Foarte mult însă ne-a ajutat faptul că cei ce erau pentru introducerea unui calendar cu zile zero n'au fost întreolaltă înțelegși care propunere de reformă ar fi de recomandat. Când s'a trecut la dis-

cutarea ultimului punct, adică posibilitatea imedia-
tei intrări în vigoare a reformei toți au fost de pă-
rere că momentan nu se poate întreprinde nimic.
Unii au dorit ca toată această chestiune să fie îm-
mormântată, însă cei ce favoriză reformă calen-
darului au lucrat într'un subcomitet, care ținuse șe-
dințele sale două zile de rând și au pregătit o
expunere în care au recunoscut că timpul de față
nu este potrivit pentru o schimbare a calendarului
gregorian și ca luarea în considerare a reformei ca-
lendarului să fie amânată pentru un timp mai târ-
ziu și mai favorabil.

Conferința s'a ocupat în timpul zilei de Luni cu
discutarea celor două propuneri supuse de către sub-
comitet dintre care una se referă la fixarea Paștelor
iar cealaltă la reforma calendarului. Când am
observat cât de încet mergeau lucrurile și câte greu-
tăți se iveau pentru ca președintele să poată obține
o unanimitate în conferință, mă gândeam la roșile
pe cari Domnul le făcea să sară dela carele Egiptenilor
când ei urmăreau pe Izrailiți și eu mulțumiam
lui Dumnezeu că neînțelegerea între păreri de delega-
ților Conferinței făcea ca ei să nu se poată uni cu
privire la o hotărîre în chestiunea reformei calen-
darului.

Noi toți să mulțumim Domnului pentru prețioasa
ocaziune, unică până acum, și care ni s'a oferit nouă
ca popor, ca să mărturisim adevărul lui Dumnezeu.
Deasemenea suntem recunoscători pentru faptul că
am avut posibilitatea să răspândim atât de departe
solia ce ne-a fost incredințată cu acest prilej dăruit
nouă de Domnul. Să rugăm pe Dumnezeu ca El să
ne ajute să ducem o vieață umilită și adevărat creș-
tinească pentru ca să fim gata dacă ar fi necesar
să suferim pentru convingerea noastră religioasă și
să folosim orice ocazie pe care ne-o dă Domnul
spre a arăta sfințenia Sabatului rânduit de Dumne-
zeu. Deși chestiunea reformei calendarului n'a fost
rezolvită definitiv, totuși mulțumim lui Dumnezeu
pentru liberarea care ne-a făcut-o deocamdată.

L. L. Caviness.

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Responsabil: **P. H. Hermann.**

Ce avere ai?

O întrebare necuviincioasă? Oh, eu nu mă refer
la „economiiile“ tale. Probabil vei dori să taci cu
privire la economiile tale, pentru că mulți dintre noi
nu suntem decât niște stațiuni de trecere pentru
banii pe care îi posedăm. Natural, și noi admitem
că banii au o considerațiune importantă. Ei însă nu
fac altceva decât să ungă roatele mașinei acestei
vieți, făcând-o astfel în stare să-și continue dru-

mul fără prea mult scârțâit. Dar în realitate ei nu
sunt printre lucrurile cele mai importante!

De fapt, însăș valoarea unui milionar este greu
de evaluat, întrucât iată ce ne spun medicii: corpul
unui om de o greutate medie de 65 kg., conține 45
kg. apă, grăsime în cantitate suficientă pentru a
fabrica șapte săpunuri, cărbune într'o cantitate su-
ficientă pentru 9.000 creioane, o cantitate de fosfor
cu care s'ar putea fabrica 2.000 capete de chibrituri,
magneziu pentru o doză de săruri, atâta fier cât con-
ține un cui de mărime mijlocie, în deajuns var pen-
tru a spoi un plafon de o suprafață redusă și în-
sfârșit o oarecare cantitate de sulf. Față de prețu-
rile actuale ale produselor brute, Dr. Lawson arată
că toate acestea ar putea fi cumpărate pentru suma
de aproximativ 350—400 lei. Deci toate acestea nu
sunt ceva prea mult.

...

Dar de fapt ce valoare ai tu, în lucrurile reale —
față de tine, de exemplu. Cineva nu poate fi de
mare valoare pentru alții fără a fi valoros față de
el însuș. Cum ștai cu sănătatea? Faci tot ce poți mai
bine pentru a te îngriji de această avuție neprețuită?
Sau ești nepăsător, risipind-o din zi în zi, astfel în-
cât nervii tăi acum încordați, îți fac mai mult o
povară decât o plăcere, ție, familiei și prietenilor
tăi?

Dar în ce privește mintea? Ai cultivat-o într'o gră-
dină frumoasă în care poți găsi plăcere și să profiți
de ore de liniște și cugetare? Sau ai permis să
crească acolo buruieni, astfel încât tu să fii unul
dintre cei demni de compătimit?

Dacă nu ești un bun tovarăș pentru tine însuși,
să nu faci lucrurile mai rău, ducându-te încoace și
încolo pe stradă, sau să mergi să te distrezi în lo-
curile nepotrivite. Mai bine așează-te undeva și cu-
getă la valoarea ta personală, ocupându-te a curăța
grădina ta mintală. Atunci pentru plantarea spațiu-
lui astfel curățit, cetește ceva, privește la ceva, as-
cultă ceva sau fă ceva la care te poți gândi cu plă-
cere atunci când ești singur. Orice lucru cât de greu,
dacă încerci, îl poți depărtă dela tine. Și acum ce
valorezi tu în realitate — față de tine însuși?

...

Dar în ce privește alții ce valoare ai tu față de ei?
Ești în familie o persoană gata de a da ajutor,
veselă, și neegoistă? Ești politicos, simpatie, umil și
generos față de aceia cu cari vii în contact în vieața
zilnică?

Agassiz, distinsul zoolog, și-a petrecut copilă-
ria pe malul unui lac în Elveția. El avea un frate
mai mic, și într'o zi amândoi au însoțit pe tatăl lor
pe gheață. Când ei se apropiară de un loc unde eră
o spărtură lată de aproape un picior, inima veghe-
toare a mamei și-a zis: „Ludovic va putea să treacă
bine, dar frățiorul lui micuț, va încerca să treacă
și va cădea înlăuntru“. Ea nu putea să strige la ei.

A putut numai să privească. Atunci ea văzu că Ludovic s'a așezat jos pe ghiță și formând astfel peste acea crăpătură un fel de pod, fratele cel mai mic a putut să treacă foarte bine pe corpul lui.

Ce aspect diferit ar fi în această lume dacă mulți dintre noi ar fi clăditori de poduri.

Ziua următoare am deschis o carte veche, foarte veche. Pe o foaie volantă erau scrise, în stil vechiu următoarele cuvinte:

„Mă aștept să trec prin această lume numai o singură dată. Dacă este un cuvânt de ajutor pe care îl pot vorbi, sau o faptă de politeță pe care o pot face celui împreună cu mine călător, să o fac chiar acum; să nu o întârziez, nici să o neglijez, pentrucă nu voi mai trece pe acest drum“.

În realitate care este valoarea ta față de lume? Gândește-te.

Și ce valoare ai tu pentru Comunitate? Dispune ea de serviciul tău credincios și devotat nu numai în ce privește starea financiară ci și altele?

Iei tu parte în mod credincios la serviciul ei? Sau ești asemenea aceloră din timpurile apostolice, despre cari se zice: „Unul zice, eu sunt al lui Pavel, celălalt, eu sunt al lui Apollo?“ Când Pavel predică, urmașii lui Apollo stăteau acasă și cetiau scrierile Comunității, pentrucă ei „nu se bucurau să-l audă pe el vorbind“. Și când predică Apollo, urmașii lui Pavel erau absenți, pentru ca să nu se simtă ofențați prin cuvintele lui.

De ce gândești tu, că așa de mulți oameni buni cari sunt prezenți și cari în acelaș timp nu lipsesc dela alte adunări, găsesc totuș tot felul de scuze de a nu lua parte la adunarea trimestrială? „Nu“, am auzit pe o tânără zicând cu aprindere într'un Sabat, grăbindu-se să plece, „nu eu nu voi sta niciodată la adunările trimestriale“. „De ce?“ întrebă prietenul care vorbise întâiu? „Oh, de ce, bine, nici una din celelalte fete de birou nu fac aceasta!“ „Se zice că o scuză cât de slabă este mai bună decât nimic“, dar cred că aceasta este ceva foarte neîntemeiat. Nu-i așa?

Dacă îți se cere să înveți o clasă la grădinița Școlii de Sabat a copiilor, sau să iei parte la programul Misionarilor Voluntari, sau să fii numit secretar, ai face aceasta?

Cât gândești că valorezi tu pentru Comunitatea ta? Oh, nu, nu-mi spune mie; spune-ți fie însuși.

Cât de mult valorezi tu pentru Dumnezeu? De sigur El te iubește, în ciuda oricărui lucru; dar cât de mult îl iubești tu pe El?

Odată, cu ocazia unei adunări religioase la o biserică din Boston, un diacon și-a zis: „Eu nu pot să vorbesc în adunări de rugăciuni, eu nu pot să fac alte multe lucruri în lucrarea creștină, dar pot pune încă două farfurii în plus pe masă și să invit la masă cu mine doi tineri cari sunt departe de cămi-

nul lor“. Când el a murit, o sută cincizeci de tineri cari deveniseră creștini prin influența sa au asistat la înmormântarea sa.

Și acum, în mod sincer vorbind, cât valorezi tu pentru Dumnezeu? Care va fi rezultatul când marele contabil va privi în cartea vieții tale?

L. E. C.

DEPART. ȘCOLII DE SABAT.

Responsabil: P. Păunescu.

Apel către predicatori

Cred că și pentru Dvs. Prelegerile pentru Săptămâna de Rugăciune, ca și pentru mine, au fost un izvor aducător de multe binecuvântări, răspunzătoare nevoilor minții și inimii, în aceste zile ale încheierii lucrării.

Partea mea de răspundere, în deosebi, se îmbină cu nevoile Sabatului — cu organizarea Școlii chemate să crească turmele ce Domnul ne-a încredințat. Fr. Watson în prima sa cuvântare, cu prilejul luării în primire a însărcinării sale, zice: „Misiunea bisericii nu este a aduna un număr cât mai mare de credincioși. Nu! Nicidecum! ci chemarea noastră este să pregătim o biserică gata a întâmpina pe Mântuitorul“.

Dvs. personal sper că ați fost impresionafi ca și mine de acest accent serios: „Nu! Nicidecum!“ Repetând această mărturisire, vreau ca la începutul unui nou an de eforturi creștine, să însemnați în carnetele Dvs., între țintele de urmărit: „Oameni gata a întâmpina pe Mântuitorul“.

Eu cred cu toată seriozitatea, că numa Școala de Sabat temeinic organizată, controlată, și călduros susținută și influențată prin cuvântul iubitor dela amvon, — numai ea, ne poate aduce în cămin, nouă și familiei noastre „apă vie“ și „pâinea“ aducătoare de înviore în fața luptelor ce ne împresoară.

În ce privește Sabatul și Școala, chiar și în prelegerile noastre pentru Săptămâna de Rugăciune, găsesc la pagina 198 aliniatul: „Profanarea Sabatului“. Această strigare, la ora aceasta, m'a impresionat, m'a făcut atent și m'a trezit la datorie. Conferința Generală constată deci, că „este necesar ca în Biserică să se facă o adevărată reformă cu privire la ținerea Sabatului. Dumnezeu să ne ajute ca această reformă să o începem din noi“.

Mănat de aceste considerațiuni, rog iubitor pe scumpii mei frați predicatori și misionari

biblici, să nu înceteze de a merge prin Comunități și a se pune în contact direct cu slujbașii Școlii, pentru a-i îndemna, a-i încuraja, a-i sfătui și a-i controla.

Departamentul Școlii de Sabat în special, oferă materialul și jalonează organizarea: viața însă a acestor Școli, stă sub influența directă a Dvs. care trebuie să controlați și să însufleșiți acest organism sfânt al bisericii advente.

Numai contactul zilnic în familie cu Cuvântul lui Dumnezeu, poate transforma caracterele — și toți slujbașii Școlii, sunt chemați, în frunte cu presbiterul, a însufleși această „adevărată reformă“, despre care se vorbește în aceste prelegeri.

Studiul Mărturiilor la capitolele: „Reformă în tinerea Sabatului“; „Pregătirea pentru Sabat“; „Sabatul în familie“; „Purtarea în casa lui Dumnezeu“, — sunt pagini ce vă stau la îndemână, și cari vorbesc cât mai este de făcut.

Micile mele îndrumări și sfaturi, trimise în Comunități la începutul acestui an, ca și paginile din Curierul, cari vin sistematic, au chemarea să călăuzească pașii tuturor spre ținta propusă, și pentru atingerea căreia, eforturile noastre ale tuturor, trebuie concentrate în Isus, care zice: „Voi nu puteți să faceți nimic fără Mine“.

Dorindu-vă dela Tatăl, pentru anul 1932, binecuvântarea cerească care este cuprinsă în salutul „Pace vouă!“, vă încredințez de dragostea mea și a familiei mele, care vă păstrăm în rugăciunile noastre frățești, cu toți ai Dvs., spre unirea frățească, care trebuie să înfiripeze porunca expresă a Domnului, care zice: Poruncă nouă vă dau, ca să vă iubiți între voi precum Eu v'am iubit: In aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.

Convins că în acest nou an veți pune toată râvna, pentru ca toți: membri, copii și prieteni, să fie organizați pentru studiul zilnic, vă încredințez din nou Domnului spre binecuvântare.

P. Păunescu.

Conlucrători cu Hristos

Instructorul în Școala de Sabat trebuie să lucreze împreună cu Dumnezeu și să fie un colaborator al lui Hristos. El nu trebuie să fie mulțumit cu o religioasă în care nu este simțire sau cu un formalism oarecare. Scopul său în Școala de Sabat este să câștige suflete pentru Hristos. Organizația poate să fie perfectă, însă dacă copiii și tinerii nu sunt conduși la Hristos, Școala n'a atins scopul și datorită ei; căci în loc să fie atrași de iubirea lui Hristos, sufletele devin din ce în ce mai nesimțitoare sub influența unei religiozități formaliste. Este una din da-

toriile Instructorului de a fi activ și a bate necontenit la poarta inimii acelor care au nevoie de Mântuitorul. Dacă elevii răspund apoi stăruințelor Spiritului Sfânt pe lângă ei și deschid inimile lor pentru a primi pe Isus, Domnul va deschide îndată priceperea lor, ca ei să înțeleagă lucrurile lui Dumnezeu. Lucrarea Instructorului este simplă, însă dacă este împlinită în spiritul iubitor al lui Hristos, Spiritul va lucra împreună cu el, și-i va da succes.

În Școala de Sabat Instructorul are de făcut o lucrare personală cu fiecare suflet încredințat lui. Această lucrare personală încă n'a fost apreciată la dreapta ei valoare. Cu inima plină de recunoștință pentru iubirea lui Hristos, Instructorul trebuie să lucreze amical și stăruitor la convertirea sau creșterea elevilor săi. Cum am putea dovedi lumii că Școala de Sabat nu este o formă? Această operă trebuie judecată după fructe. Ea trebuie să fie considerată după caracterul elevilor săi și după lucrarea lor misionară. În Școala de Sabat trebuie să încredințăm răspunderi tineretului creștin, așa ca el să aibă ocazie să-și desvolte capacitățile și să câștige putere spirituală. Faceți ca tinerii să se consacre mai întâiu lui Dumnezeu, apoi dela început faceți-i să ajute altora.

Această lucrare le va îngădui să exercite facultățile lor și-i va învăța să facă planuri pe cari apoi să le aplice în folosul prietenilor lor. Dacă studiem cu ei Scripturile și le arătăm interes, făcându-le servicii plăcute Mântuitorului, noi înșine vom crește în iubirea și în cunoștința Domnului și Salvatorului nostru.

Dacă fiecare instructor și fiecare elev și-ar pune întrebarea: „Ce aș putea face, care lucru să fie considerat ca un serviciu credincios pentru Acela care a murit, ca eu să fiu viu?“ Domnul ar răspunde sigur: „Caută și salvează ceea ce este pierdut!“ Lucrează în felul lui Hristos cu liniște și cu interes și cu hotărârea de a nu te descuraja în această lucrare care are urmări veșnice — și crede că Isus poate face mult prin mijlocul capacităților omenești consacrate în serviciul Său. Ce privilegiu ar putea dori cineva în viață, care să fie egal cu acela de a fi conlucrător cu Dumnezeu, contribuind cu facultățile sale la opera de salvare a sufletelor?

Dacă tinerii și fetele noastre sunt serioase și cultivă credința și consacrarea, lumina lor va străluci pe cărarea semenilor lor și va fi o putere vie în Școala de Sabat. Ar fi potrivit ca lucrătorul să fixeze o oră pentru cercetarea Bibliei cu tinerii, pe care să-i adune, fie că sunt convertiți sau nu, cu scopul ca ei să se roage împreună și să-și exprime dorințele lor pentru viitor. La începutul unei așa lucrări ar fi bine dacă ar alege ca diriginte o persoană cu tact, care vorbește puțin, dar care vine la timp cu o încurajare pentru a ajuta și fortifica tineretul la începutul experienței lor religioase. Îndată ce ei capătă oarecare experiență, o altă persoană din mij-

locul lor va lua conducerea, apoi alta și așa se vor forma mai mulți cari vor avea binecuvântarea lui Dumnezeu în ajutorarea și salvarea celor pierduți. „Fiul omului a venit să caute și să mântuească ce eră pierdut“. Este cea mai înaltă chemare pentru un tânăr sau pentru o tânără, de a da mărturie pentru Domnul.

Cine va răspunde îndată?!— „Mărturii pentru Școala de Sabat“.

Notă către instructori.

1) Articolul acesta cules din „Mărturii pentru Școala de Sabat“, este un program spiritual pentru voi. Luați-l ca program pentru misiunea voastră în acest an. Studiați-l, cugetați la el, rugați-vă pentru puterea de a vi-l însuși. Practicați-l în grupa voastră și în Comunitatea voastră. Vorbiți despre el, cu Dirigintele Școlii și cu predicatorul câmpului și rugați-vă ca să devină călăuză activității voastre.

2) Puneți-vă ca țintă să experimentați personal în familiile voastre îndemmurile date prin „Curierul“, în anul trecut și în acest an. Străduiți-vă să dați o creștere frățească și creștinească elevilor voștri. Mergeți în casele lor și faceți cu ei practica pregătirii, așa cum faceți în casele voastre. Nu neglijați copiii, cari trebuie luați la studiul lecțiunii în familie.

3) Indrumați pe frați și copii să se îngrijească pentru darurile în „Școala de Sabat“, necesare în lucrarea printre păgâni. Copiii să ia parte. Organizați și primirea darurilor în natură la finele trimestrului, unde este cazul. Fiecare instructor cu grupa sa trebuie să lupte să ajungă ținta pe cap ținând cont de posibilități. Ținta Comunității trebuie sporită, prin sacrificiu. Domnul a făcut sacrificiu. Noi, fiecare, trebuie să ne întrebăm: Fac eu cu adevărat un sacrificiu în folosul aproapelui, ca și el să aibă din „pâinea vieții“?

Fiecare instructor care are 7 școlari, trebuie să-și zică: Cel puțin, să socotesc cu 3 lei de fiecare școlar. Deci 24 lei trebuie să adun în fiecare Sabat. Așa pentru frații dela țară, din locuri mai sărace. În comune mai lucrative, socotiți cu 5 lei de fiecare. Iar în orașe, ajungeți la 6 lei. Asta înseamnă, ca fiecare să dea după puteri: Unul 20 lei, altul 10 lei, altul 5, iar altul 1 leu. Dar Comunitatea să poată zice: Am 30 de școlari într-o regiune săracă, dar iată, adun cei 90 lei dela un frate care dă 20 lei, dela 6 frați cari pot da câte cinci lei adică 30 lei, și alții dau 2 și 1 leu. Cred că așa este frățește și plăcut lui Dumnezeu. Fiecare *sacrificiu*, după puterile sale. Iubesc pe femeia din Sarepta, care s'a supus cu încredere în Dumnezeu. S'o imităm! Va fi spre binecuvântarea noastră personală.

4) Să ne rugăm și să ne luptăm ca fiecare Conferință să-și poată atinge ținta. Este posibil însă, numai dacă fiecare Comunitate luptă pentru partea sa. Dar fiecare școlar are datoria sfântă de a lucra după pilda Domnului, pe care, femeia din Sarepta a practicat-o. Instructorii să vegheze!

Amintiți-vă de darul vostru în al 13-lea Sabat

Cred că fiecare am fost mișcați, prin veștile misionare cari ne-au venit și în acest trimestru.

Lucrarea se grăbește spre încheierea ei. Domnul lucrează înaintea noastră și pregătește câmpuri

noui. În câmpuri noi, trebuie plugari noi cu pluguri bune. Noi, prin sacrificiile noastre, să-i trimitem să lucreze. Este timpul sacrificiului. Criza cea mare este cea mai mare solie de avertizare:

„VIU CURAND“.

Fraților, deschideți inimile voastre și întindeți pâinea vieții spre orice câmp infometat. D-ta și cu mine, iubite frate, și cu copiii noștri să răspundem soliei, prin sacrificii cât mai mari, și să învățăm lecțiunea, că suntem în marș spre palatele noului Ierusalim. Curând, Domnul va zice: Intrați, voi cei cari veniți dintr'o așa mare strămtorare. Să educăm pe copii și mintea noastră cu acest adevăr“, ce bate la ușe. Să ne rugăm, ca Spiritul Sfânt să lucreze în inimile noastre și să ne desprindă inimile de cele trecătoare. Ridicați privirile fraților către popoarele îndepărtate cari stau cu mâinile întinse, să primească dela o femeie văduvă din Sarepta României ultimul ei pumn de făină.

Câtă binecuvântare va vărsa Dumnezeu peste casa aceea și Comunitatea aceea, unde frații mei vor lua la inimă aceste îndemnuri!

Fie ca Domnul să binecuvinteze pe dătătorul voios. Amin.

Notă.— Dirigintele Școlii de Sabat va îngriji ca să se cetească acest apel la încheierea ședinței din Sabatul al 12-lea. Să fie cetit bine și rar! Darul să fie cu adevărat primul sacrificiu în acest început de an. Puneți-vă ținta, ca acest dar să acopere cel puțin lipsurile din cele 12 Sabate dacă ar fi. Dacă ați mers așa de bine și n'aveți lipsuri, atunci întrețiți darul vostru obișnuit și mulți imitați pe bătrâna soră oarbă, care auzind despre nevoile lucrării a dat toată suma agonisită pentru operația ei la ochi.... numai și numai, ca să fie deschiși ochii spirituali ai aceluia ce doreș să vadă pe Isus. („Curierul Misionar“, No. 12, pag. 191.)

Faceți ca în Sabatul 13, să poată avea loc mica discuție între cele trei femei din China, cum scrie în Veștile Misionare. Cel puțin, trei surori să cetească rând pe rând, bine și rar, istoria acestor femei, în interesul celui de al 13-lea Sabat.

Faceți ca toți să îngeneche și faceți trei rugăciuni: Dirigintele, o soră și un copil, în favoarea sporirii binecuvântărilor pentru China.

Observațiune pentru Secretar.— Nu pierde din vedere ați așeză ținta în fiecare Sabat și a vorbi despre împlinirea ei.

Trimite negreșit, odată cu raportul încheiat la 5 ale lunii Aprilie, și „Situatia secretarului în fiecare Sabat“ — ca să putem urmări progresul și rându-eala Comunității.

Faceți apel la timp ca să comandați lecțiuni pentru toți copiii și prietenii.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV

Creștinismul

„Scopul religiei, a zis Ernest Naville, este de a pregăti sufletele pentru destinele lor viitoare prin dezvoltarea germinilor de viață divină în condițiile vieții pământești. Elementele credinței creștine se aduc la unitate prin această idee către care țintește totul: „Pregătirea actuală pentru timpul vieții veșnice“.

Pentru a realiza această țintă, Dumnezeu n'a ezitat de a ne da pe Fiul Său. Persoana și lucrarea lui Isus Hristos, doctrina Sa, experiența pe care El o face să se nască în inimi, serviciul divin pe care ni l-a dat, este creștinismul în întregime.

O PERSOANA. Ioan 14, 6.

„Evangelhia, a zis Frommel, este, în mod esențial, o persoană; persoana lui Isus Hristos. Religia creștină este deci nedespărțită de persoana divinului ei Intemeietor. Ebr. 12, 2.

Cum a zis Fairbairn „Creștinismul se întemeiază pe Hristos ca pe baza lui neștrămutată. El este originea lui. El îl creiază neîncetat. Sângele lui Hristos a fost sămânța din care a răsărit. Spiritul Său i-a format floarea. Fără Hristos n'ar fi existat niciodată, fără El n'ar dăinui o oră. Legătura care leagă pe Intemeietor de religia căreia îi este centru, este aceeaș care există între Dumnezeu și lume...“

O MANTUIRE. Rom. 1, 16.

Creștinismul nu este numai o persoană; el este și un fapt. Pentrucă El își are centrul într'o persoană, și anume într'o persoană a cărei viață depășește cadrul unei simple vieți individuale, creștinismul este o Istorie; Istoria lucrării lui Dumnezeu între oameni.

„Biblia nu este nici o carte de legi, nici o carte de dogme, nici un catechism; ea este o carte de istorie religioasă, documentul omenesc al unei acțiuni divine, al acțiunii istorice a lui Dumnezeu în vederea mântuirii lumii“. *Frommel*.

Dumnezeu voind a Se descoperi omenirii decăzute, și a i Se descoperi ca un Dumnezeu al iubirii, nu putea să Se manifesteze altfel decât în calitate de mântuitor.

În mântuire se presupune un mântuitor, un mântuit și un mijloc de mântuire. Biblia, documentul inspirat care stă la baza creștinismului, ne face cunoscut Fiița mântuitoare, pe Dumnezeu, fiița pierdută în favoarea căreia Dumnezeu întrebunțează puterea Sa mântuitoare, omul și mijlocul de mântuire, crucea lui Hristos.

S'o spunem împreună cu Frommel: „Dela primele paragrafe ale Genezei, până la ultimile viziuni ale Apocalipsului, dar mai ales în centru, în punctul său culminant, anume în crucea depe Calvar, Biblia ne prezintă Istoria mântuirii.

Ea se concentrează asupra acestei singure Istorii; n'o interesează nici o altă Istorie; când se amestecă în altă Istorie, aceasta o face ca titlu complementar. Biblia este documentul propriu al acestei Istorii; în aceasta constă singurul ei drept de a exista, în aceasta își găsește singura ei unitate. Ce putem spune, decât că esența creștinismului, după izvoarele sale primitive, este de a fi o mântuire?

O DOCTRINA. Ioan 8, 30—32.

Biblia conține elementele esențiale ale unei doctrine religioase raționale. Va trebui în acelaș timp să deosebim cu îngrijire Cartea însăș, care este inspirată de Dumnezeu, de încercările de sistematizare ale cugetării creștine, totdeauna supuse revizuirii ca tot ce este omenesc.

Doctrina biblică are ca centru persoana lui Isus Hristos; orice adevăr pornește dela El și se reîntoarce la El. Orice doctrină care micșorează persoana lui Isus Hristos, care atinge sfințenia Sa, sau care îi nesocotește drepturile Sale, este anticreștină. 1 Ioan 4, 2. 3. 15.

Dar cum să te descurci în labirintul de sisteme contradictorii, cari, fiecare la rândul său, se dau drept adevărata doctrină a lui Hristos? Pomul se cunoaște după fructele sale. Mat. 7, 16—20.

Apostolul Pavel recomandă doctrina sănătoasă. Titu 2, 1; 1 Tim. 6, 3. Există deci doctrine nesănătoase. Adevărata doctrină este curată. Ea exercită o influență sfințitoare. Ea tinde a transforma caracterele și a restabili în noi chipul divin.

Departate de a fi un instrument pentru robirea spiritului, adevărul pe care Isus îl propune, este o doctrină de liberare; el liberează pe acela care-l primește.

O MORALA. Iacob 1, 27.

Alături de teorie, creștinismul oferă și un aspect practic. În Evanghelie doctrina și morala sunt nedespărțite.

Cum a observat și Frommel: „La Isus... orice datorie morală nu este decât înfăptuirea unei misiuni și deci a unei obligații religioase... Apostolii, în epistolele lor arată dependența întregii morale creștine, — ca porunci, ca virtute sau putere și ca fond sau ca precepte, — de restabilirea relațiunii normale cu Dumnezeu prin Isus Hristos.

Morala creștină se rezumă în cele două mari porunci date prin Moisi și confirmate prin Isus Hristos. Deut. 6, 5; Lev. 19, 18; Mat. 22, 34—40.

„În morala creștină se găsesc cele trei calități opuse celor trei defecte ale moralei lumii; morala creștină este pozitivă, ea are sancțiuni, ea este puternică.

„Morala creștinismului, zicem noi, este pozitivă,

fixitatea ei nu constă atât în regulile scrise, cât în aplicarea, prin Spiritul Sfânt, a principiilor însăși ale moralei. Sufletul cu adevărat creștin este sub disciplina Acelui care posedă toată știința moralei tot așa de bine ca și celelalte științe, și, ca urmare, este condus printr'o statornicie divină.

„Morala creștinismului are deasemenea sancțiuni fixe, pentrucă ele sunt revelate; iar simțul datoriiilor precum și cauzele faptelor sunt în mod clar arătate prin Cuvânt și aduc în sancțiunile morale a ceeaș statornicie ca și în morala însăș.

„Insfârșit morala creștină este puternică într'adevăr, pentrucă ea nu se prezintă ca trebuind să fie împlinită prin forțele naturale ale omului decăzut, ci ca fiind urmarea unui act divin care schimbă inima și aduce neîncetat forțele necesare. Ea nu se mulțumește numai să comande, ea învață și cum trebuie să se asculte“. *Ph. Boucher*.

„Idealul moral al creștinului a fost formulat de Isus în Mat. 5, 48. Ucenicul lui Hristos trebuie să fie desăvârșit ca și Tatăl Ceresc. Acesta este sensul care reiese din context (v. 43—47) cât și din pasagiul paralel. Luca 6, 36. După cum pe vârful cel mai înalt al unor munți prăpăstioși urcarea nu este posibilă decât pe un singur povârniș, tot astfel Dumnezeu nu poate fi imitat de om decât sub raportul milei. Efeseni 4, 32 și 5, 1. 2.

„Noi suntem iubiși, aceasta este toată dogma. Noi trebuie să iubim, aceasta este toată morala“. *A. de Gasparis*.

Adevărul religios nu este numai obiectul unei cunoștințe intelectuale; el are drepturi asupra noastră. Doctrina creștină, în timp ce este o învățătură model (Rom. 6, 17) este deasemenea și o regulă de purtare, căreia merită să i se supună inima.

Creștinismul este o vieață. (1 Ioan 1, 2.) Doctrina lui Isus nu trebuie să fie primită într'un mod pasiv. Ea trebuie să devie în noi un izvor de energie spirituală. Ea este o doctrină de mântuire. Se cer mai puține sforțări pentru a o pricepe cu min-

tea, decât a o îndeplini în mod practic, făcând experiență. Ioan 7, 17.

Foarte bine a zis Dr. Lortsch: „Hristos a pus experiența la baza doctrinei Sale și a condițiilor în care trebuie să fie propagată“.

„Nimeni nu poate crede în Isus, adică să-L asculte în mod practic, fără să admită îndată doctrina Sa“. *Frommel*.

„Experiența caracterului absolut al obligațiunei morale, va rămâne totdeauna în noi punctul de plecare al oricărei credințe ulterioare“. *Cesar Malan*.

Așa dar numai pe cale experimentală, metodă curat științifică, putem ajunge la încredințare în domeniul cunoștințelor religioase. Toate argumentele necredinței se sdrobesc de experiența personală a credinciosului.

UN CULT. Ioan 4, 23.

Creștinismul ne învață să adorăm pe Dumnezeu într'un mod demn de Numele Său. Inlăturând lucrurile magiei și superstiției, el oferă un grup foarte sobru de rituri, date în scopul de a ușură legătura omului cu Dumnezeu. El ne învață să înălțăm către Dumnezeu rugăciuni și laude, oferindu-I persoana noastră ca sacrificiu viu, ceea ce apostolul Pavel numește serviciu divin logic sau cult rațional, (Rom. 12, 1; comp. 1 Petru 2, 5), a-I aduce ca sacrificiu sufletele mântuite prin lucrarea noastră misionară; (Rom. 15, 16) însfârșit, când este nevoie, în timp de persecuție, a vărsa chiar propriul nostru sânge ca libațiune pentru sacrificiu și serviciul credinței sfinților. Filip. 2, 17.

INTREBARI.

1. Ce legătură există între religia creștină și Intemeietorul ei?
2. Ce loc ocupă mântuirea în creștinism?
3. Ce deosebește doctrina creștină de alte doctrine?
4. Care este fundamentul moralei creștine?
5. În ce constă cultul rațional al creștinului?

Izvoarele

Revelațiunile Divine

„A crede în Dumnezeu, — zice Martensen — înseamnă a crede că Dumnezeu Se poate descoperi, adică a împărtăși creaturilor Sale vieața, adevărul și lumina cari sunt la El.

Dumnezeu vorbește omului prin lucrările Sale; El vorbește într'un fel mai direct prin vocea conștiinței. Aceasta nu este deajuns. În grădina Edenului, Dumnezeu vorbiă cu omul într'un mod familiar, făcându-i cunoscut voința Sa. După cădere omul a simțit nevoia unei revelații deosebite; de atunci Dumnezeu Se manifestă prin fapte, prin intervenții, prin făgăduințe, prin învățături date sub forma orală, apoi prin forma scrisă.

NATURA. Ps. 111, 2. 3.

„Pentru a înțelege revelația, — zice Oehler, — trebuie să ne ducem cu mintea la noțiunea de creațiune. Revelația nu este decât dezvoltarea relațiunii în care a intrat Dumnezeu cu lumea prin creerea ei. Dumnezeu cheamă lumea la existență prin Cuvântul Său, El îi dă vieață prin Spiritul Său; în creațiune apare deci Cuvântul și spiritul, cele două mari principii ale revelației. Lucrurile celui Prea-Înalt sunt mari și minunate. Apoc. 15, 3. Mărturia naturii are o elocvență fără pereche.

CONȘTIINȚA. Rom. 2, 14. 15.

Dumnezeu, care vorbește omului din afară, prin

natură, vorbește cu mai multă putere în lăuntru lui, prin conștiință.

„Această mărturie a lui Dumnezeu în noi, acest semn statornic al originii noastre divine, nimic sub cer nu va fi în stare să-l distrugă. Simțul moral este deasemenea credincios și independent de noi ca și simțurile fizice. Incercați de a vă convinge că ceea ce atingeți nu există! Incercați de a vă convinge că nu sunteți obligați să faceți binele! Dacă ni s'ar lua conștiința, obligațiunea morală, morala însăși, lumea morală în întregime s'ar prăbuși îndată, căci totul este clădit pe o singură bază: conștiința.

„Această mărturie suverană, este o mărturie infailibilă. Noi nu vom putea pune la îndoială această infailibilitate, după cum nu putem strămăta binele și adevărul.

„Această mărturie infailibilă, este o mărturie universală. Această revelație n'a făcut pe nici un om să dea greș.

„Fapt universal, conștiința ne oferă un teren comun, singurul unde putem să ne întâlnim toți, căci, independent de revelațiile exterioare stabilește obligațiunea morală, iar obligațiunea morală este stăpâna noastră a tuturor. A. de Gasparin.

ISTORIA. Neemia 9, 7. 8.

Căderea în păcat a atras după sine necesitatea unei revelațiuni supranaturale, deosebită de aceea care se găsește în natură și în conștiința omului.

„Păcatul — zice Bonifos — a făcut necesară o revelațiune specială și supranaturală. Revelațiunea primitivă prin natură și conștiință devenise insuficientă, prin urmare o barieră de netrecut, pe care păcatul a ridicat-o între om și Dumnezeu. Ceea ce îi trebuia omului eră o iertare și o liberare de păcat, sau, într'un cuvânt, o mântuire. Astfel revelațiunea este, în mod esențial, o mântuire, o scăpare, o intervenție activă a lui Dumnezeu în lume pentru a reînțorțe la El și a ridica din nou omenirea deșăzută.

În decursul veacurilor, Dumnezeu a împlinit acetele necesare pentru a prepară și realiză această mântuire.

INVATAȚURA ORALA. Ebr. 1, 1. 2.

Dumnezeu nu Se mulțumește numai să lucreze. Pentru a explică și justifică faptele Sale, El vorbește. El a vorbit prin Enoh, prin Abraam, prin Moise, prin Samuel, prin toți profeții, prin Isus Hristos.

La început, Dumnezeu descoperise omenirii elementele adevărului religios. Mai târziu, când amenințarea despre revelațiunea primitivă eră amenințată să dispară, Dumnezeu a început să Se descopere patriarhilor. Profeții lui Izrail au avut misiunea de a desvoltă și de a completă această revelație, care a atins punctul său culminant în Isus Hristos, Marele descoperitor.

CUVANTUL SCRIS. 2 Tim. 3, 15.

Pentru a evita falsificările periculoase, Dumnezeu a voit ca sumarul învățăturilor profeților, ale

lui Hristos și ale apostolilor să fie fixate în scris. 1. Cor. 10, 11.

INTREBARI.

1. Ce carte desfășoară Dumnezeu sub privirile omului?
2. Cum vorbește Dumnezeu în lăuntru omului?
3. Ce ne descoperă studiul istoriei?
4. Prin cine a vorbit Dumnezeu?
5. Ce au făcut oamenii inspirați, pentru a transmite intact, generațiilor următoare, depozitul adevărului?

Ora Tabitei din luna Martie.

Cuvântare: „ACTIVITATEA FEMEIEI“.

1. În activitatea de carei femei, se arată administrarea capacităților? Iud. 4, 1—16.

„Pe vremuri, Abraam, Isaac, Iacob, Moise cu blândetea și înțelepciunea lui și Iosua cu feluritele lui însușiri, au fost toți puși în slujba lui Dumnezeu; cântarea cântată de Miriam, curajul și evlavia Deborei, iubirea de fiică dovedită de Rut, ascultarea și credincioșia lui Samuel, credința neînfrântă a lui Ilie, înduioșătoarea și captivanta influență a lui Eli-sei, totul și toți erau de trebuință. La fel și astăzi, toți aceia cari au avut parte de binecuvântările lui Dumnezeu ar trebui să dovedească recunoștința lor prin serviciu activ. Fiecare dar, trebuie să fie folosit pentru propășirea Impărăției Sale, și pentru mărirea numelui Său“. „Parabolele Domnului Hristos“, pp. 274.

2. În a cărui viață s'a manifestat mărturia despre solia Evangheliei? Ioan 4, 28—30. 39.

„Acest lucru putem să-l vedem la Samariteanca cu care a vorbit Domnul la puțul lui Iacob. Ea a înțeles mai bine, să facă lucrarea între suflete decât uceniciei Săi. Ei s'au gândit numai la faptele cele mari din viitor și de aceea n'au văzut în Samaria un câmp promițător de lucru. Ei n'au observat că în jurul lor câmpurile erau coapte pentru seceriș. Însă acea femeie disprețuită de ucenici, imediat ce a găsit pe Mântuitorul, a adus numaidecât și pe alții la El ca să-L asculte. Prin faptul acesta, ea a devenit pentru orașul întreg o lumină“. „Pe urmele Marelui Medic“, pp. 99.

3. Ce cere Domnul, din partea tuturor acelor cari îi slujesc în timpul de față? 1 Cor. 4, 1. 2.

„Solia din Apocalips 14, este acea solie care ar trebui să o vestim lumii întregi. Ea este pâinea vieții pentru acest timp. Milioane de oameni mor în neștiință și în păcatele lor. Însă mulți dintre cei căroră Dumnezeu le-a dat plinătatea vieții trec cu ne-păsare pe lângă asemenea suflete. Mulți uită că li s'a încredințat pâinea vieții pentru aceste suflete infometate.

O, de am deveni cu toții creștini sfințiți, și de am desvoltă un caracter asemănător caracterului Domnului Hristos, dobândind credința care lucrează cu iubire, și curăță sufletul. Dumnezeu să ne ajute să regretăm ceea ce am neglijat, și să ne străduim a ne face datorii. El să ne dea putere ca să putem dovedi prin cuvintele și faptele noastre, că simțim pentru sufletele rătăcite o adevărată povară“. E. G. White. P. H. Hermann.

A N U N Ţ

Cine știe ceva despre băiatul Traian I. Popa, de 18 ani, născut în Comuna Cetățeni, județul Muscel, este rugat a comunica aceasta fratelui Ioan Popa, Com. Cetățeni, Jud. Muscel.

Experiență

Acum doi ani un frate colporteur ajungând într'un sat a început să colporteze. Mergând din casă în casă a ajuns și la locuința notarului de acolo, unde a găsit doar pe soția domnului notar. Doamna a făcut colporteurului mai multe obiecțiuni cu privire la credință. În cele din urmă însă colporteurul a convins pe doamnă să cumpere cartea „Speranța lumii” și altele.

Acum câțva timp, acest frate colporteur ducându-se iarăș prin acele locuri și ajungând la Comunitatea noastră din apropierea satului unde locuia acea doamnă, a fost foarte bucuros când a văzut-o în mijlocul adunării. Imediat ce doamna l-a văzut pe fratele colporteur, a venit la el și i-a zis: „Dumneata ești colporteurul care mi-a dat cărți religioase. Eu le-am studiat, și această cercetare a lor mi-a salvat vieța. Eu eram hotărâtă să mă omor. Intr'o zi, înainte de a ceti cărțile pe cari mi le-ai adus, mi-a venit niște gânduri rele cari mă îndemnau să mă spânzur. Inșă conștiința nu mă lăsă, așa că am fost cuprinsă de un grozav sbucium sufletesc, și am început să strig tare către Dumnezeu încât au auzit și vecinii. În rugăciunea mea am zis: „Doamne, ajută-mi să mă pocăesc, căci dacă nu, mă spânzur”. Când am zis aceste cuvinte, ușa s'a deschis și a intrat o vecină care auzise de afară cuvintele pe cari le ziseam. Ea mi-a zis: „Imbracă-te și hai cu mine!”. Ajungând în mijlocul credincioșilor lui Dumnezeu am primit adevărul și astăzi sunt și eu o copilă a Lui, iar soțul meu este și el pe cale să primească legământul“.

Colporteurul s'a bucurat, văzând că într'un timp oarecum scurt, cărțile vândute de el în acea familie au salvat dela moarte sufletul sorei și a adus pace și fericire în familia aceasta.

Domnul să fie lăudat căci El lucrează în chip minunat prin Cuvântul Său, și face multe bucurii celor cari merg din casă în casă în lucrarea de colportaj.

NECROLOG

Fr. Rudolf Crișan, membru al Comunității București-Colentina, a fost chemat la odihna de Domnul Isus. Credințioșia de care a dat dovadă în timpul de când a cunoscut mai deaproape pe Isus, și zelul pe care l-a arătat în a veni în ajutorul răspândirii Evangheliei mântuitoare, prin toate mijloacele ce i-au stat la dispoziție, ne dă încrederea că va face parte din prima ceată a celor înviați la venirea lui Isus a doua oară.

Sora Despina Pleșea, soția fr. Radu Pleșea, casierul Conferinței Muntenia de Vest, a adormit în Domnul în ziua de 31 Ianuarie a. c. După o căsnicie de 20 ani, căsnicie care poate fi model pentru orice soție și mamă, a fost lovită de o crudă boală. În lunga sa suferință a dat dovezi de răbdare, și a adormit după o suferință de 5 luni, cu încrederea că la prima înviere se va întâlni cu cei 4 copii iubiți și cu soțul de care acum s'a despărțit.

La înmormântare au luat parte pe lângă corurile Comunităților din București, și multă lume care a auzit Cuvântul Domnului.

Fr. Năstase Boteanu, membru al Comunității Colentina a adormit în Domnul după o scurtă dar grea suferință. Tânăr fiind, a înțeles însă că lucrul cel mai însemnat pentru un om în această vieță este ca în primul rând să caute a fi plăcut lui Isus Hristos, ca astfel să-și poată câștiga mântuirea prin sângele acestui iubit Mântuitor.

Speranța care l-a întărit până în ultima clipă, dându-i curaj, a fost că Acela care l-a chemat la mântuire îl va învia la venirea Sa.

ANUNȚ

Aduc la cunoștința celor interesați că am spre vânzare șapte volume „Dächsels Bibelwerk“.

Adresa: D. Constantinescu, Str. N. Filimon, N. 32. București II.

Repar, vând și schimb harmonium, în preț convenabil. Un harmonium ce costă 10.000 lei, dela mine îl primiți cu 5.000 lei, bun pentru familie și Comunitate. Adresa: Ioan Vedenăș, pentru Guy Dumitru, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, No. 116, București IV.

ANUNȚ

Aducem la cunoștința celor interesați că oricine vrea să construească ceva, se poate adresa fratelui Teodoroff, care va efectua foarte eficient orice lucrare în această ramură a clădirilor și construcțiilor, cu materialul sau fără materialul clientului. Adresa: A. Teodoroff, Str. Cuza-Vodă No. 14, București V.